

Ædruelighedskommissions Forslag her i Rigsdagen har altsaa nu opflammet disse Sammenslutninger til at sende de omtalte Telegrammer med det foreløbigt fremkomne Udbytte.

Jeg skulde nu meget haabe, at det høje Ting, som har liggende foran sig denne Betænkning fra den samlede Ædruelighedskommission, i hvilken alle Partier har været repræsenterede, og hvori der findes en saglig Begrundelse for Forslaget i § 13, ikke vil lade sig paavirke af disse Telegrammer paa den Maade som det konservative Folkeparti. Jeg tror, det vilde være lidet egnet til at indgyde Agtelse for det høje Udvalgs og det høje Tings Standhaftighed og Tapperhed, hvis der ikke behøvedes mere end en Række Telegrammer fra en Korporation for at faa dem til at falde om paa et saadant Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Hovedstaden har jo en naturlig Grund til at træde frem paa den Maade, han gør, som Forslagsstiller, fordi han principielt ikke har noget som helst andet at varetage end enhver Erhvervsinteresse, der stilles i et hvilket som helst Erhverv. At han træder frem paa denne Maade, er vel forklarligt. Naar han dernæst søger at udnytte alle Midler til at skræmme andre Partier til at følge sin Fane, er det ogsaa vel forstaaeligt, og jeg kan ikke andet end anerkende den overordentlige Feltherredygtighed, hvormed han gør det, naar han ogsaa bruger Kommunesocialismens Fane, hvormed han formodentlig haaber paa ikke blot at kunne indrullere det konservative Folkeparti, men ogsaa Venstre i sin Hær.

Jeg siger, at jeg vel forstaaer, at det ærede Medlem gør det. Men det er ikke berettiget; thi det Forslag, der her efter Forslag af samtlige Partier i Ædruelighedskommissionen er stillet i § 13, lyder saaledes: „Ved lignende Vedtægt kan det bestemmes, at fremtidige nye Bevillinger kun maa meddeles et under kommunalt Tilsyn virkende Selskab, der driver Virksomheden i Offentlighedens Interesse og uden anden Fortjeneste end den indskudte Kapitals passende Forrentning, samt i øvrigt efter Regler, der er godkendte af Kommunalbestyrelsen og Indenrigsministeriet“. Det er et System, der tidligere er gennemført i Norge og Sverige, og som ikke har det allermindste med kommunesocialistiske Bestræbelser at gøre, men udelukkende med Ædruelighedsbestræbelser. Det har til Hensigt at søge at frigøre Beværternæringen netop fra den Alkoholkapitalinteresse, som spiller saa

stor en Rolle, og hvorom Ædruelighedskommissionen har udtalt sig paa saa sagkyndig Maade. En saadan Ordning, som Kommunen altsaa bemyndiges til at antage, vil nærmest falde sammen med saadanne Grupper af Ordninger, som vi kender f. Eks. fra Telefonselskabets Koncession, et under offentligt Tilsyn staaende privat Selskab, der udøver en Virksomhed af en saadan Art, at man ønsker, at det skal koncentreres og være underkastet offentlig Kontrol.

Medens jeg kun kan gratulere det ærede 15de Medlem for Hovedstaden til det Udbytte, han hidtil har haft, maa jeg oprigtig talt ønske, at den høje Rigsdag ikke vil skænke ham endnu større Udbytte.

Til § 14 har et Flertal indenfor Udvalget paa 8 Medlemmer foreslaaet, at Bestemmelsen om Beværteres Deltagelse i Bevillingsnævnet skulde udgaa. Om denne Bestemmelse er der i Ædruelighedskommissionen fremsat 2 Synspunkter. Det ene er oplæst af det ærede Medlem fra Viborg (Ferd. Nielsen). Det er det Synspunkt, som er udtrykt i, at i Nævn af denne Art, som har Domstolskarakter, skal ingen have Sæde, som har personlige Interesser i disse Forhold. Det andet Synspunkt er det, som det ærede Medlem for Hovedstaden førte frem under Sagens første Behandling, og som gaar ud paa, at Beværtere kan være særdeles gode og nyttige Medlemmer af Bevillingsnævnet. I Ædruelighedskommissionen tog 2 Medlemmer Standpunkt for det sidste og Resten af Medlemmerne Standpunkt for det første, saglige Synspunkt; og naar man skal vælge rent sagligt mellem disse 2 Synspunkter, maa man gøre det ud fra, hvilket Synspunkt man tillægger den største Vægt.

Det forekommer mig da, at den Betragtning, som var fremført af Flertallet i Kommissionsforslaget, og som sagde: Det er skadeligt at indføre i et saadant domstolsagtigt Nævn Adgang til at lade private Interesser blive gjort gældende og derigennem atstedkomme Interessekonflikter, havde en overvejende Interesse fremfor det andet Spørgsmaal. Jeg havde ikke tænkt mig, at deraf skulde opstaa den Tanke, at Forslaget havde til Hensigt at nedsætte den hæderlige Beværter i en ringere Klasse. Paa ingen Maade, det maa ærede Medlemmer vide bl. a. deraf, at det ikke er ualmindeligt, at der i de kommunale Vedtægter indsættes den Bestemmelse, at i Kommunalbestyrelserne, i Borgerrepræsentationen maa Medlemmer